

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 875/2007

af 24. juli 2007

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1,efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under et bestemt loft, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) På grundlag af den pågældende forordning udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte⁽³⁾, hvori der fastsættes et loft på 100 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode. Oprindeligt gjaldt denne forordning ikke for landbrugs-, fiskeri- og akvakultur- samt transportsektoren på grund af særreglerne for disse sektorer.
- (3) Med hensyn til landbrugs- og fiskerisektoren blev der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6. oktober 2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren⁽⁴⁾ fastsat et specifikt loft på 3 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode for disse sektorer, da Kommissionens erfaringer viste, at meget små støttebeløb, der ydes i landbrugssektoren, ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, hvis visse betingelser er opfyldt. Dette er tilfældet, når både den støtte, som individuelle producenter modtager, er lille, og den samlede støtte, der ydes til disse sektorer, ikke overstiger en lille procentdel af produktionsværdien.

(4) På grund af de ændrede økonomiske forhold og erfaringerne med anvendelsen af de eksisterende *de minimis*-regler skønnedes det nødvendigt at ændre disse regler. Derfor udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte⁽⁵⁾. Den forordning afløste forordning (EF) nr. 69/2001, forhøjede det generelle *de minimis*-loft fra 100 000 EUR til 200 000 EUR, udvidede forordningens anvendelsesområde til også at omfatte forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter og indførte et nyt *de minimis*-loft på 100 000 EUR for statsstøtte til vejtransportsektoren.

(5) Erfaringerne i den seneste tid med anvendelsen af statsstøttereglerne i fiskerisektoren, og især *de minimis*-loftet i forordning (EF) nr. 1860/2004 og retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur⁽⁶⁾, har vist, at risikoen for fordrejning af konkurrencevilkårene på grund af *de minimis*-støtte er mindre end forudset i 2004.

(6) Efter Kommissionens erfaringer kan støtte til virksomheder i fiskerisektoren på højst 30 000 EUR pr. støttemodtager pr. treårsperiode anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, hvis det samlede beløb af sådan støtte til alle virksomheder i en treårsperiode ligger under et loft svarende til ca. 2,5 % af værdien af den årlige fiskeriproduktion. Det bør derfor fremføres, at sådan statsstøtte ikke falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1. De år, der skal lægges til grund i den forbindelse, er skatteårene, dvs. de år, som den pågældende medlemsstat anvender i skattemæssig sammenhæng. Den relevante treårsperiode er glidende i den forstand, at det, hver gang der ydes ny *de minimis*-støtte, bør beregnes, hvor meget *de minimis*-støtte i alt der er ydet i det pågældende skatteår samt i de foregående to skatteår.

(7) Når der ydes *de minimis*-støtte, bør anden statsstøtte ydet af medlemsstaten også tages med i beregningerne.

(8) Støtte, der overstiger *de minimis*-loftet, bør ikke kunne opdeles i en række mindre dele for dermed at kunne komme ind under denne forordnings anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 276 af 14.11.2006, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 325 af 28.10.2004, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 229 af 14.9.2004, s. 5.

- (9) Efter de principper, der gælder for statsstøtte omfattet af traktatens artikel 87, stk. 1, bør *de minimis*-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor støttemodtageren er støtteberettiget efter den gældende nationale ordning.
- (10) EF-Domstolen har fastslået, at medlemsstaterne, når Fællesskabet ved lov har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige denne ordning ⁽¹⁾. Dette princip gælder også i fiskerisektoren. Denne forordning bør derfor ikke anvendes på støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet.
- (11) Denne forordning bør ikke anvendes på eksportstøtte eller *de minimis*-støtte, der begunstiger indenlandske produkter frem for importerede. Den bør heller ikke anvendes på støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre lande. Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.
- (12) Denne forordning bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁾ i betragtning af vanskelighederne med at fastlægge bruttosubventionsækvivalenten for støtte til denne type virksomheder.
- (13) I betragtning af den fælles fiskeripolitikens mål bør støtte til udvidelse af fiskerikapaciteten og støtte til bygning eller erhvervelse af fiskerifartøjer ikke falde ind under forordningens anvendelsesområde, bortset fra støtte til modernisering over hoveddækket, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af *de minimis*-loftet bør medlemsstaterne anvende samme beregningsmetode. For at lette beregningen og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1998/2006 bør støtte, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til bruttosubventionsækvivalenten. Subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end rateudbetalt støtte beregnes på grundlag af de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på ensartet, gennemskuelig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrentesatserne i forbindelse med denne forordning anses for at svare til de referencesatser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på internettet. Det kan dog være nødvendigt at lægge yderligere basispoint til minimumssatsen på grund af den stillede sikkerhed eller den risiko, der er knyttet til støttemodtageren.
- (15) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektiv overvågning bør denne forordning kun anvendes på *de minimis*-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvor det er muligt nøjagtigt forudberegne støttens bruttosubventionsækvivalent, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning kan feks foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud og begrænsede skattefritagelser. Støtte i form af kapitaltilførsler bør kun betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den samlede offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger *de minimis*-loftet. Støtte i form af foranstaltninger for risikovillig kapital, jf. EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder ⁽⁴⁾, bør kun betragtes som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, ikke overstiger *de minimis*-loftet for hver enkelt virksomhed. Støtte i form af lån bør behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet efter de gældende markedsrenter på støttetidspunktet.
- (16) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning vedtaget af en medlemsstat eventuelt ikke betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 87, stk. 1, af andre grunde end dem, der er nævnt i denne forordning, feks i tilfælde af kapitaltilførsler, hvor foranstaltningen er vedtaget i overensstemmelse med markedsinvestorprincippet.

⁽¹⁾ Sag C-113/2000, Spanien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 7601, præmis 73.

⁽²⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2.

- (17) Det er nødvendigt at skabe retssikkerhed med hensyn til garantiordninger, som ikke vil kunne påvirke samhandelen eller fordrøje konkurrencen, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en pålidelig vurdering af de potentielle virkninger. Forordningen bør derfor omsætte det generelle *de minimis*-loft på 30 000 EUR til et garantispecifikt loft baseret på det garanterede beløb for det individuelle lån, som ligger til grund for garantien. Dette specifikke loft bør beregnes efter en metode til vurdering af det statsstøtte i form af garantiordninger for lån til rentable virksomheder. Den metode og de oplysninger, der anvendes til beregning af det garantispecifikke loft, bør ikke anvendes på kriseramte virksomheder som omhandlet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Dette specifikke loft bør derfor ikke gælde for individuel ad hoc-støtte, som ydes uden for en garantiordnings anvendelsesområde, for støtte til kriseramte virksomheder eller for garantier for underliggende transaktioner, der ikke udgør et lån, såsom garantier for aktie-transaktioner. Det specifikke loft bør fastsættes på grundlag af det forhold, at en garanti på 225 000 EUR kan anses for at have en bruttosubventionsækvivalent svarende til *de minimis*-loftet fastsat ved denne forordning, når der tages hensyn til en maksimumssats (nettomisligholdelsesrate) på 13 %, der repræsenterer det mest pessimistiske scenario for garantiordninger i Fællesskabet. Kun garantier, der dækker op til 80 % af det underliggende lån, bør være omfattet af dette specifikke loft.
- (18) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes efter *de minimis*-reglerne, opfylder de fastsatte betingelser. Efter traktatens artikel 10 bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den samlede støtte, der ydes efter *de minimis*-reglerne, ikke overstiger loftet på 30 000 EUR pr. støttemodtager eller det samlede loft, der fastsættes af Kommissionen ud fra fiskeriproduktionsværdien pr. medlemsstat pr. tre skatteår. Når medlemsstaterne yder *de minimis*-støtte, bør de derfor meddele den pågældende virksomhed, hvor stort et støttebeløb det drejer sig om, og at der er tale om *de minimis*-støtte med henvisning til denne forordning. Inden medlemsstaten yder en sådan støtte, bør den også indhente en erklæring fra virksomheden om anden *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående skatteår, og nøje kontrollere, at *de minimis*-loftet ikke overskrides som følge af den nye *de minimis*-støtte. Alternativt kan det også sikres, at lofterne overholdes, ved at føre et centralt register.
- (19) Af klarhedsgrunde, og eftersom der er forskelligt loft over *de minimis*-støtte til fiskerisektoren og landbrugssektoren, bør der udstedes en specifik forordning, der kun gælder for fiskerisektoren, og forordning (EF) nr. 1860/2004 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) Under hensyntagen til Kommissionens erfaringer og især til, hvor hyppigt det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, samt til anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1998/2006 og forordning (EF) nr. 1860/2004, bør nærværende forordnings anvendelsesperiode begrænses til den 31. december 2013. Skulle denne forordning løbe ud uden at blive forlænget, bør medlemsstaterne have en tilpasningsperiode på seks måneder for *de minimis*-støtte under denne forordning. Af hensyn til retssikkerheden bør det fastslås, hvilken virkning denne forordning får for støtte ydet før forordningens ikrafttræden —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for støtte til virksomheder i fiskerisektoren, bortset fra:

- a) støtte, der fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der bringes på markedet
- b) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, støtte til etablering og drift af et distributionsnet eller støtte til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
- d) støtte til udvidelse af fiskerikapaciteten, udtrykt i tonnage eller maskineffekt, jf. artikel 3, litra n), i forordning (EF) nr. 2371/2002, medmindre det drejer sig om støtte til modernisering over hoveddækket, jf. artikel 11, stk. 5, i samme forordning
- e) støtte til erhvervelse eller bygning af fiskerfartøjer
- f) støtte til kriseramte virksomheder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »virksomheder i fiskerisektoren«: virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer
- b) »fiskevarer«: varer som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

c) »forarbejdning og afsætning«: alle aktiviteter, herunder håndtering, behandling, produktion og distribution, mellem landings- eller høsttidspunktet og færdigvarestadiet.

Artikel 3

de minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i artikel 4 og 5 i denne forordning, anses for ikke at opfylde kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er derfor fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

2. Den samlede *de minimis*-støtte til én virksomhed må ikke overstige 30 000 EUR pr. periode på tre skatteår. Dette loft gælder uanset støtten form eller formål. Perioden bestemmes efter de skatteår, som den pågældende medlemsstat anvender.

3. Hvis et samlet støttebeløb overstiger dette loft, kan det ikke komme ind under denne forordning, heller ikke for den dels vedkommende, der ikke overstiger loftet. I så fald kan en sådan støtteforanstaltning ikke komme ind under denne forordning, hverken på det tidspunkt, hvor støtten ydes, eller senere.

4. Den samlede støtte, der således ydes til diverse virksomheder i fiskerisektoren, må i en hvilken som helst periode på tre skatteår ikke overstige værdien pr. medlemsstat som fastsat i bilaget.

5. Lofterne i stk. 2 og 4 udtrykkes som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis der ydes støtte i en anden form end tilskud, er støttebeløbet lig med støtten bruttosubventionsækvivalent.

6. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskontering og til beregning af bruttosubventionsækvivalenten, er den referencesats, der var gældende på støttetidspunktet.

7. Denne forordning anvendes kun på støtte, hvor det er muligt præcist at forudberegne bruttosubventionsækvivalenten, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). Her gælder følgende:

a) Støtte i form af lån behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af gældende markedsrenter på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet.

b) Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den samlede offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger *de minimis*-loftet.

c) Støtte i form af foranstaltninger for risikokapital betragtes kun som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, ikke overstiger *de minimis*-loftet for hver enkelt virksomhed.

d) Støtte i form af tilbagebetalingspligtige forskud betragtes ikke som gennemsigtig *de minimis*-støtte, hvis de samlede tilbagebetalingspligtige forskud overstiger den tærskel, der gælder i henhold til denne forordning.

e) Individuel støtte, der i henhold til en garantiordning ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, behandles som gennemsigtig *de minimis*-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån ikke overstiger 225 000 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme andel af det gældende loft fastsat i stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån.

8. *De minimis*-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller beslutning vedtaget af Kommissionen.

Artikel 4

Tilsyn

1. Når en medlemsstat yder *de minimis*-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om støttebeløbet (udtrykt i bruttosubventionsækvivalent) og om, at det drejer sig om *de minimis*-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og publikationsnummer i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der ydes *de minimis*-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og den individuelle støtte er forskellig fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at indfri denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes efter ordningen. I så fald anvendes det faste beløb til at fastslå, om et af lofterne fastsat i artikel 3, stk. 2 og 4, er overholdt. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den desuden have en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om al anden *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i det indværende og de to foregående skatteår.

2. Medlemsstaten kan først yde den nye *de minimis*-støtte, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at den samlede *de minimis*-støtte, som virksomheden har modtaget i den pågældende medlemsstat i en periode, der omfatter det indeværende og de to foregående skatteår, ikke overstiger et af lofterne fastsat i artikel 3, stk. 2 og 4.

3. Hvis en medlemsstat har oprettet et centralt register over *de minimis*-støtte med fuldstændige oplysninger om al *de minimis*-støtte ydet af enhver myndighed i den pågældende medlemsstat, anvendes stk. 1 ikke længere for den pågældende medlemsstat fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre skatteår.

4. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel *de minimis*-støtte opbevares i ti skatteår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en *de minimis*-støtteordning opbevares i ti skatteår regnet fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte efter ordningen. På skriftlig anmodning fra Kommissionen skal den pågældende medlemsstat inden 20 arbejdsdage eller inden for en eventuelt længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, give Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især den samlede *de minimis*-støtte, som virksomheder og fiskerisektoren i den pågældende medlemsstat har modtaget.

Artikel 5

Overgangsforanstaltninger

1. Denne forordning anvendes på støtte, der ydes før dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i artikel 1-3 og i givet fald artikel 4. Enhver støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante rammebestemmelser, retningslinjer, meddelelser og bekendtgørelser.

2. Al *de minimis*-støtte, der er ydet i perioden fra den 1. januar 2005 og indtil seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 87, stk. 1, og er følgelig fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.

3. *De minimis*-støtte, der opfylder forordningens betingelser, kan fortsat ydes i indtil seks måneder efter udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode.

Artikel 6

Ændring

I forordning (EF) nr. 1860/2004 foretages følgende ændringer:

- a) I titlen ændres »landbrugs- og fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- b) I artikel 1 ændres »landbrugs- og fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- c) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - i) I nr. 2) ændres »undtagen fiskevarer som defineret under nr. 5) i denne artikel« til »undtagen fiskevarer som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 104/2000«.
 - ii) Nr. 4), 5) og 6) udgår.
- d) Artikel 3, stk. 2, tredje afsnit, udgår.
- e) I artikel 4, stk. 2, ændres »henholdsvis landbrug og fiskeri« til »landbrug«.
- f) I artikel 4, stk. 3, andet afsnit, ændres »landbrugs- eller fiskerisektoren« til »landbrugssektoren«.
- g) Bilag II udgår.

Artikel 7

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2007.

På Kommissionens vegne

Joe BORG

Medlem af Kommissionen

BILAG

Samlet støtte til fiskeriet pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 4

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000